

Virágvasárnap

„János, az Ázsiában levő hét gyülekezetnek: Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik trónusa előtt vannak; és Jézus Krisztustól, a hú tanútól, aki elsősülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme; aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országa népévé tett minket, papokká az Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Amen.”

Jelenések 1, 4-6

Keresztény Gyülekezet, Krisztusban szeretett Testvéreim!

A böjti időszak pusztai útjain minden vasárnap egy-egy hegycsúcs - írja Jánosy Lajos egykori teológiai professzor. Ma olyan csúcsra értünk, amelyről be lehet látni az előttünk álló ünnepek sorát. Nagyhét kezdetén úgy hangzik hát az ige, hogy benne van a szenvedéstörténet minden mélysége, de benne van a legmagasabb csúcs: húsvét, a maga fényével, mindent meghatározó eseményével. Így figyeljünk mai igénkre.

Nem a szekták sorába akarunk beállni, s végképp nem velük akarunk versenyezni, amikor az utóbbi időben viszonylag sok textus került elő a Jelenések könyvéből. Tudom, nem könnyű írás ez. Éppen a bonyolultsága, a nehéz mondanivalója, a titokzatossága miatt élnek vele vissza a szekták, s olvassák ki belőle azt, amit ők akarnak. Valójában csodálatos könyv ez, s ha az ember, ha a gyülekezet megtalálja a kulcsát, akkor kinyílik, s benne megtaláljuk az Élet Igéjét, Isten nekünk szóló szavát.

Nem lehet elégszer hangsúlyozni azt, hogy a Jelenések könyve vigasztaló irat. Egy nehéz társadalmi, politikai, gazdasági helyzetben, értékválsággal küszködő világban vigasztalja a keresztyéket. Erőt akar adni a szenvedések elhordozásához, biztos talajt akar adni a sok bizonytalanság közepette, reménységet kínál a kilátástalannak tűnő szituációban. Ha így hallgatjuk, máris érezzük a mával összekötő szálakat, s érezzük az aktualitást.

Virágvasárnap - egy héttel húsvét előtt - már postán vannak az ünnepi üdvözlő lapjaink. Nem tudom, mit rejtenek a húsvéti lapok jókívánságai. Talán csak kellemes ünnepeket kívánunk. János apostol üdvözlete, nekünk szóló nagyheti-húsvéti lapja igen gazdag: *Kegyelem nektek és békesség* - írja. S mielőtt elengednénk ezt a fülünk mellett, hiszen ezerszer hallottunk, - ma is ezzel kezdődött a szószéki szolgálat - álljunk meg egy pillanatra. Kegyelem és békesség. Jó kívánság ez? Több annál. Imádság ez, ahol az öreg János kegyelemért és békességért könyörög az egyháznak és tagjainak? Nem, ez igehirdetés! Meghirdeti a Krisztusban már meglévő kegyelmet, s a Benne elérhető békességet. Kegyelem nektek és békesség. Kegyelem - azaz életlehetőség, az élet maga; és békesség azaz méltó és igazi tartalom az élethez. Mindez, ami ránk vár az előttünk álló napokban, e két szóban összefoglalható. A passió egyes lépcsőfokai, nagycsütörtök csodálatos közössége az úrvacsorában, nagypéntek fekete napja, ahol önmagunkat, s bűneinket siratjuk, hogy azután el tudjuk fogadni a keresztről áradó bűnbocsánatot, és húsvét mindent elsőprő győzelme amiben megérezhetjük és megragadhatjuk az új, a kiteljesedő élet titkát. Kegyelem és békesség!

Kicsoda e gazdag húsvéti üdvözlés feladója. Egyszerűen János, a könyv írója? Már az is nagy ajándék lenne, ennél azonban többről van szó. Maga János írja: *Kegyelem és békesség attól, aki van, aki volt és aki eljövendő...* Jézus Krisztusról az emberré lett Istenről beszél János, arról, aki az örök jelen. Aki van, aki él, aki létezik, aki jelen van, akivel számolni kell, aki aktív és munkálkodik. Ő küldi, adja, kínálja a kegyelmet és a békességet. Amikor Virágvasárnapi bevonulására, nagyheti szenvedéseire, a húsvéti titokzatos eseményekre emlékezünk, akkor nem a múltat feszegetjük, hanem a jelen mérhetetlen ajándékainak gyökerét láthatjuk. Ami volt, annak a mában van jelentősége, amit tett, az ma, a mi életünkben hat, amit lezajlott értünk is történt, hogy nekünk mai embereknek életük legyen, hogy mi is részesedjünk a kegyelemből és a békességéből.

Virágvasárnap hozsannával és pálmaágakkal köszöntötték az érkezőt. S kiderül, hogy ő hozza az ajándékot. 2005 virágvasárnapján nekünk kellene köszönteni az érkezőt, s kiderül, hogy ő köszönt minket: kegyelem nektek és békesség.

Ki is ez a Jézus, aki ünnepi köszöntését e két szóban foglalja össze? János azt mondja: Ő a Hű Tanú; Ő az elsősülött a halottak közül; s Ő az, akié minden hatalom.

Ő a hűséges tanú. Miről tanúskodik? Az Isten végtelen szeretetéről. Arról, hogy a Végső Valóság, a világ és életünk Megalkotója és Tulajdonosa nem rosszindulatú, nem gonosz, de nem is közömbös. Végtelen szeretettel viseltetik irántunk, s minden igyekezetével azon van, hogy életünk emberhez méltó, gazdag, boldog élet legyen. Nem önzésből hív minket magához, s vissza az atyai házhoz, hanem azért, hogy megtaláljuk az élet forrását, igazi lényegét, s ezáltal megtaláljuk önmagunkat is. Jézus, a hűséges tanú erről tanúskodik. S nem mellékes a jelző sem. Hűséges tanú. Nem hagy fel Isten szeretetének meghirdetésével akkor sem, amikor mi felé sem fordulunk, amikor mi rá sem hederítünk, nem hagyja abba az evangélium hirdetését akkor sem, ha méltatlanok vagyunk az Istennel való közösségre, méltatlanok vagyunk egyáltalán az "ember" névre. Hűséges ahhoz az Atyához, aki elküldte, de hűséges az övéihez, hiszen a pásztor a nyájért van, s igaz, és sokatmondó nagyhét egyik legdrágább mondata: szerette az övéit, mindvégig szerette. Jézus, aki van, aki volt és aki eljövendő: Ő a hű tanú.

Ő az elsősülött a halottak közül - ez a második, amit János elmond. Ő az, akivel a történelem új irányba fordult. Ő az, aki miatt nem hiába minden fáradásunk, minden elért eredményünk a földi vándorúton. Józan, bölcs és előrelátó ember nem hajtana magát, ha komolyan venné a mulandó élet kilátástalanságát. Ha csupán a ránk váró néhány évtizedre gondolnánk, az itt zajló, véges és porba hanyatló életre, akkor független minden elvárástól, mások érdekeitől, csak önmagunkra szabadna figyelni, s önző módon mindent kihasználni, mindenkit letiporni, hogy nekünk ez a kis útszakasz legalább kellemes, élményszerű legyen. Ezt csinálja ma a világ - a húsvétot nem ismerő világ. De nekünk Jézus - akit szerető Urunknak, jó Pásztorunknak ismerünk - az elsősülött a halottak közül. Azaz: van tovább, az élet itt kezdődik, s Miatta az út az életből a halálon át az ÉLETBE vezet. Lehet, hogy mi a magunk szintjén ugyancsak a passió útját járjuk: a szenvedések útját. Van egy-egy virágos vasárnap ezen az úton, de több a szenvedés, a megpróbáltatás, a fájdalom. De mi tudjuk, hogy nagypéntek után jön húsvét. Tudjuk, hogy azért mert az ember-Jézus végigjárta a szenvedés

útját s elérkezett húsvétig, nekünk is úgy lehet járni az utat, hogy bár van szenvedés, az út a szenvedéseken át az életbe vezet. Ő az elsősülött a halottak közül, s ha mi őt követjük, akkor az út vége nem a halál, hanem a húsvéti új élet. Útközben ez nem mindig látszik, de azért van a virágvasárnapi hegycsúcs a böjti pusztában, hogy rálássunk az egész nagyhétre.

Ő az - s erről beszél János harmadjára - akié minden hatalom. A politikusok állandó erőfitogtatásait hallva, naponként szembesülve a világbank, vagy általában a pénzvilág hihetetlen és kegyetlen befolyásával, ott ágaskodik bennünk a kérdés: kié a hatalom? Kinek a kezébe futnak össze a szálak, ki diszponál felettem, s az egész világ felett? A trónbitorlók és az erőszak hatalmasai a gonosz munkatársai. Sok minden felett van hatalmuk. De nem az élet urai. S nincs hatalmuk - halálosztóként sem - a halál felett. *Nékem adatott minden hatalom* - mondja Jézus. S ha zaklatnak is földi hatalmak, ha kiszolgáltatottnak érezzük is magunkat, tudhatjuk, kinek a kezében vannak végül is a dolgok, tudjuk, hogy egyetlen Úr van mindenk felett, élet és halál felett, s ő a mi Urunk.

2005 virágvasárnapján is ő vonul be közénk, kegyelmet és békességet kínál, életet hoz. Hatalmát nem ránk erőlteti, hanem értünk használja, s a javunkra felajánlja.

Az első nagyhéten hozsannáztak az órá várók, őt fogadók. János, aki a mennyei istentiszteletről tudósít vigasztaló könyvében, dicsőíti, magasztalja (azaz nagyra tartja), imádja.

Vajon mi hogyan fogadjuk őt húsvétra készülve? Adja a kegyelem Istene, hogy mi is dicsőítve, magasztalva, az első keresztényekhez hasonlóan hozsannázva fogadjuk őt. Ámen.

HÚSVÉT

Történeti visszatekintés

A régi korok emberei sok szállal kapcsolódtak a természethez. Munkájukat, mindennapi életük rendjét, örömeiket, bánataikat is befolyásolta a természet örök változása. A tél és a nyár kettősében, az élet és a halál párhuzamát látták. Mindezek szabályozták életüket, melyet az ünnepek felosztottak kisebb - nagyobb szakaszokra.

A tavaszi napéjegyenlőséggel egyre hosszabbodott a Nap útja, s ez jelentette számukra a fényt, a Nap feltámadását. Nagyon sok népnél gazdag hiedelem és szokáskincs kapcsolódott a tavasz beköszöntéséhez. Sok nép teremtett olyan istent magának, kinek élete, halála, feltámadása a tél, nyár természeti ritmusát követi. Ők jelképezik az emberek örök reményét a megújulásban, a feltámadásban és sorsuk jobbra fordulásában.

A feltámadás gondolata, mély emberi vágy - az élet győzedelmeskedjen a halálon, az elmúláson! A keresztény vallás egyik legnagyobb ünnepe a húsvét, a feltámadás, a megváltás alap gondolatát foglalja magában. A húsvét ünnepe napjainkban is

megőrizte tavaszünnep jellegét, felelevenítve az ősi tavaszköszöntő népszokásokat, a termékenységgel kapcsolatos ünnepeket, melyek mellett tovább él a keresztény ünnep gazdag szokásvilága.

Mi történt ezen a napon? Jézus tanításaival és példamutató életével nagyon sok tanítványt és hívet szerzett, s útra kelt, hogy a húsvét zsidó ünnepét a nagy városban, Jeruzsálemben ünnepelje meg, ahol - mint tudta - sorsa és küldetése beteljesedik. Szamárháton, zárandokként érkezett a városba, ahol ünneplő tömeg fogadta, kezében a béke jelképével, pálmaággal. Az emberek ruháikat a porban eléje terítették, hogy arra lépjen, gyermekeiket magasba emelték, hogy megáldhassa őket. Ám a főpapok, akik féltették hatalmukat, elérkezettnek látták az időt, hogy megszabaduljanak Jézustól. Mivel félték a tömegetől, cselhez folyamodtak. Tanítványai szűk körében akarták elfogni, s az egyik tanítványt, az árulásra hajló Júdást bízták meg, hogy a Mestert a katonáknak megmutassa.

A húsvét első napján szokásos vacsorát, a bárányt Jézus tizenkét tanítványa körében költötte el, s így szólt: "Bizony mondom néktek, tüközületek egy elárul engem." Kérdezték, melyikük lesz az, s Jézus tudta, az árulja el, aki vele együtt mártíriát kezét a tálba. S mikor Júdás kérdezte, ő lesz-e az, Jézus rábólintott: "Te monád." Ezen az utolsó vacsorán Jézus fontos dolgokat cselekedett. Kenyérrel kínálta tanítványait, mondván: "Vegyétek, ez az én testem", és borral, mondván: "Igyatok ebből, mert ez az én vérem." Ezt a jelképes jelenetet ismétli a keresztény egyház az úrvacsora szertartásában. Vacsora közben Jézus beszélt a feltámadásról, s arról, hogy leghűségesebb tanítványa, Péter is megtagadja őt. E rossz előjelektől terhes este után Jézus tanítványaival a Getsemáné-kertbe megy, s kéri őket virrasszanak vele. Ők nem teszik ezt meg, s igen hamar elnyomja őket az álom. A Mester egyedül marad, szorongásaival, kétségeivel. Itt lelt rá Júdás a fegyveresek kíséretében, s csókkal árulta el Jézust. Elfogták, s a főpap elé vezették. Jézus megjövendölte, hogy ő, az Istennek fia, az Isten jobbán ül majd a mennyekben. Ezt bírái istenkáromlásnak tekintik, s halálos ítélettel büntették. Az embereket könnyű volt Jézus ellen lázítani, megalázták, kicsúfolták az Isten fiát, hú tanítványa, Péter pedig háromszor megtagadta mesterét, hogy nehogy azt higgyék, Jézushoz tartozik. Másnap reggel Júdea római helytartója, Poncius Pilátus elé vitték Jézust, hogy az ítéletet végrehajtsák. Ekkorra Júdás megbánva árulását, a vérdíjat, a harminc ezüstöt visszaadta a főpapoknak, s önkezeivel véget vetett életének. Pilátus nem tartotta bűnösnek Jézust, ezért lehetőséget akart adni a megmenekülésére. A hagyomány szerint a tömeg kívánságára egy rabot szabadon engedhetett. Barnabás és Jézus közül a nép Barnabás megmenekülését választotta. Pilátus pedig jelképes kézmosással érzékeltette, nincs köze Jézus halálához. A foglyot, bíborköpenybe öltöztették, fejét töviskoszorúval övezték, kezébe nádszálat adtak, és gúnyolták: "Íme a zsidók királya!" Majd nehéz kereszttel a vállán Jézus elindult a Golgota hegyre, hogy beteljesüljön a sorsa. Megfeszítették. Volt aki segített, volt aki bántotta a haldoklót, s az őket megszemélysítő alakok újra és újra megjelennek a passiót, azaz Jézus szenvedéseit bemutató képzőművészeti alkotásokban, zeneműremekekben. A katonák, a keresztnél őrt állók kisorsolták maguk között Jézus ruháit. Sokan csúfolták, ha valóban Isten fia, miért nem szabadítja meg magát? Jézus azonban vállalta sorsát, s meghalt a kereszten. Halálakor a jeruzsálemi templom oltárát díszítő kárpit megrepedt, a föld megnyílt. Este egyik tanítványa, Arimátiai József kérte, hadd vigye el a testet, s a sír elé követ görgetett. Mindez pénteken történt. A sírhoz öröket állítottak a főpapok, hogy el ne

lopják a testet, hisz a jövődölés szerint, a halál utáni harmadik napon elhagyja Jézus a sírját.

Vasárnap három asszony, köztük Jézus anyja is, finom kenetekkel a sírhoz mentek, mely nagy földindulás közepette föltárult, megjelent egy angyal, s jelentette, hogy Jézus nincs már ott, föltámadott.

Az ünnep

A húsvéti ünnep neve különböző nyelveken más és más. Közös eredete azonban, a húsvét héber neve, a pészah. A szó kikerülést, elkerülést jelent. Eredetileg a keresztény és a zsidó ünnep egybe is esett. A niceai zsinat i. sz. 325-ben szabályozta a keresztény ünnepek rendjét, ekkor vált el a két ünnep ideje. A húsvét angol neve: passover, átrepülést jelent. Gyakorta használják az Easter elnevezést, mely a német Oster szóval együtt keresendő. Őse egy germán istennő, Ostara az alvilág úrnője, ünnepe a tavaszi napéjegyenlőség idején volt. Lehet, hogy neve az East, a kelet szóból származik, s a napfelkeltére utal. A szó a magyarban nem található meg, de Csíkményságon a húsvéti körmenet neve: kikerülés, más vidékeken a feltámadáshoz kapcsolódik. A magyar szó: húsvét, az azt megelőző

időszak, a negyvennapos böjt lezárulását jelzi. A húsvét egybeesik a tavaszi napéjegyenlőség idején tartott termékenységi ünnepekkel, melynek elemei a feltámadás, az újjászületés. Húsvét napja az 1582-ből származó egyházi szabályzat szerint a tavaszi holdtölte utáni első vasárnapra esik: március. 22-e és április 25-e közé. (Ezt mondja ki a niceai zsinat határozata is i. sz. 325-ben) Húsvét kialakulásában fontos szerepet játszik a zsidó húsvét, a pészah. E vallás tanítása szerint e napon ünneplik a zsidók az egyiptomi rabságból való menekülésüket. Az Ótestamentum szerint a halál angyala lecsapott az egyiptomiakra, a zsidók kapuja azonban egy frissen leölt bárány vérével volt bekenve, így az ő házukat “elkerülte”.

Az Egyiptomból való kivonulás történetét írja le a Hagada. A keresztény egyház szertartásaiban a hosszú ünnepi időszak átfogja a kora tavasz és a nyár elejei hónapokat. Az előkészületi idő a nagyböjt, amely Jézus negyvennapos sivatagi

böjtjének emlékére, önmegtartóztatására tanít. Ezt nagyobb, kisebb ünnepek követik s a húsvéti ünnepkör a pünkösddel zárul. A ciklus a karácsonyi ünnepi szakasz párja, de jóval régebbi annál. Latin neve: Septuagesima - hetvened, mert hetven napig tart, húsvéti időnek is nevezik.

A böjt utolsó hetének neve: nagyhét, a húsvét utáni hét húsvét hete, egyes magyar vidékeken fehérhét - fehérvasárnapig tart.

Szokások, népszokások

A húsvét ünnepe sok szálon kapcsolódik a tavasz megérkezéséhez, s a megújulás, a termékenységgel összefonódó népszokáskincshez. E népszokások nagyrészt nem épülnek be a keresztény vallás ünnepi rítusaiba, hanem azzal párhuzamosan, mint a falusi közösségek ünnepi szokásai maradtak fenn. A húsvétot megelőző farsangi időszak multságai a tél legyőzését, a tavasz megérkezését ünneplik.

Európa-szerte elterjedt szokás a telet jelképező szalmabábu elpusztítása, elégetése vagy vízbe fojtása. Nálunk egyes vidékeken a bábu neve kisce, kice, s virágvasárnapi szokásainkat teszi színesebbé. A multságok és a böjti időszak találkozásának jellegzetes

népi játéka Konc vajda és Cibere vajda, a farsang és a böjt tréfás háborúsága volt. A húshagyókeddi (farsang utolsó napja) játék szereplői szalmabábok, s a legyőzött Cibérét végigvitték a falun, elégették, vízbe vetették, vagy keresztüldobták a templom kerítésén, hogy elűzzék a betegséget, az éhséget. A böjt alatt régen főleg kenyert, száraz növényi étkeket ettek. A hosszú böjti időszakot kisebb ünnepek tagolják. A magyar néphagyományban a közbeeső vasárnapoknak nevük volt: a második gulyásvasárnap, az ötödik feketevasárnap, a hatodik virágvasárnap. Ez az utolsó vasárnap már a húsvéti ünnepsorozat része. A magyar népszokások ezen a napon a zöldág-hordás, más néven villőzés: a termékenységet segítő eljárás. Az ággal megütögették a fiatal lányokat, menyecskéket. A barkaszentelés a keresztény és a “pogány” szokások ötvözetét mutatja. A virágvasárnapot megelőző szombaton a gyerekek barkát szednek. A barkát virágvasárnap a templomban megszentelik. A szentelt barkának bajelhárító szerepe van. A moldvai csángók fűzfa sípot fújnak, habajgatnak, ezzel “keltik fel” a tavaszt. Sok helyen zajos határkerülést tartanak, mellyel a rossz szellemeket űzik el.

A nagyhét napjainak szokásai a Bibliában leírtakat követik. Nagycsütörtökön, zöldcsütörtökön a Rómába ment harangokat a fiúk kereplőkkel helyettesítik. Az étrendbe e napon valamilyen zöldet, parajt, salátát iktatnak. Pilátus-égetés is e nap szokása, mikor a Pilátust jelképező bábut elégetik, megverik. A böjt régen hamvazószerdán kezdődött, mely onnan kapta nevét, hogy ekkor a templomban megszentelik az előző évi barka hamuját, megkenik vele a hívők homlokát, elhárítva a bajokat. Nagyböjt alatt sok helyen egy nap csak egyszer ettek, olajjal vagy vajjal főztek, zsírt, húst nem ettek, csak száraz növényi ételeket. Ma már nem ilyen szigorúak az egyház böjti előírásai, nem követelik meg a negyvennapos koplalást, a tilalom csak az utolsó hétre, nagypéntekre vonatkozik. Az utolsó hét, nagyhét virágvasárnapkal kezdődik, melynek napjai Jézus jeruzsálemi eseményeihez kapcsolódnak. E napon a bevonulás napján az emberek palmaágakkal, hidegebb éghajlatú vidékeken barkás ágakkal mennek a templomba. Nagycsütörtökön az utolsó vacsora és a tanítványok lábának megmosása (a vendégszeretet jelképe) emlékére szokás volt, hogy Rómában a pápa 12 szerzetes lábát megmosta. (Királyok, nemesek is így cselekedtek sok országban e napon.) Nagycsütörtök estéjén a harangok elhallgatnak, a hagyomány szerint Rómába mennek. A harangok útjának célja, hogy lássák a pápát; de van, ahol azt tartották, hogy a tojások gyűjtése is, melyeket azután leszórnak a gyerekeknek, amikor visszatérnek.

Nagypéntek, Jézus kereszthalálának napja - gyásznap. Az emberek a helységek szélén lévő kálvária - dombokra vonulnak, s megállnak az egyes stációkat jelölő kápolnáknál, mintegy eljátszva Jézus kereszttelének útját. A Mária-siralom is ehhez a naphoz kötődnek. Ilyen Mária-siralom az egyik legrégebbi nyelvmemlékünk: "Világ világa, virágnak virága. Keserűen kínzatul, Vas szegekkel veretül." A templomokban az oltárokat letakarják, a harangok hallgatnak. Nagyszombat a feltámadás jegyében zajlik. Az esti körmenetek, a templomokban az új tűz gyújtása, mely Jézus és egyben a remény jelképe, azt adja hírül, hogy Jézus feltámadt, a megváltás közel van. Este "visszajönnek" a harangok is Rómából. Nagypénteken a víz mágikus ereje lép előtérbe. Ismert mondóka: "Nagypénteken mossa a holló a fiát, ez a világ kígyót, békát rám kiált." A rituális mosakodás jelenik meg a hajnali mosakodásban, melyet csak fiatal lányok végeztek, s mely bajjelző szereppel bírt. Friss folyóvíz kellett hozzá, s a következő mondóka: "Az én vizem folyjon el, az én szeplőm múljon el!" E naphoz jellegzetes ételek tartoztak - korpából készült savanyú leves, esetleg tojás. Van olyan vidék, ahol e napon kenyeret sütnek, melyet vagy megőriznek a következő nagypéntekig, vagy odaadják az első koldusnak. Sok helyen igen elterjedt a forró húsvéti kalács, melyet főleg az utcai árusoktól vesznek. A nagypénteken sötét, dísztelen templomokat nagyszombat reggelére virágokkal, zöld ágakkal díszítik fel. Ez a nap a másik őselem, a tűz ünnepe. Este a templomban az új tüzet ünneplik, melyet csihilással élesztenek, s a Krisztust jelképező húsvéti gyertyát ezzel gyújtják meg. Sok helyen szokás ilyenkor új ruhát felvenni, vagy legalább kalapot, kesztyűt. A feltámadás napja húsvétvasárnap. Sok országban szokás e napon a napfelkeltét egy magas hegy tetején várni. Ehhez több hiedelem kapcsolódik - egyik szerint a felkelő nap Krisztus feltámadásának bizonyítéka, a másik szerint aki jól figyel, megláthatja benne a Krisztust jelképező báránnyt a zászlóval.

A húsvéti tojás ajándékozása sok országban e napon történik, nálunk a hétfői locsoláshoz tartozik.

A hagyományos sonkát már szombat este, a böjt lezárásával megkezdik. Vasárnap a sonka mellé tojást, tormát fogyasztanak. E nap ünnepi étele a bárány. Húsvét másodnapján német területeken, Magyarországon pedig, Kecskemét környékén szokás volt az Emmausz -járás. Annak emlékére, hogy Jézus a tanítványokkal az Emmauszba vezető úton találkozott, kimentek a város határán álló kápolnához és vidám mulatságot ültek. E nap Európa-szerre a játék, a vidámság napja. Magyarország egyes vidékein e napot vízbevető hétfőnek is hívják, mert e nap a locsolás napja. A lányokat régen kivonszolták a kúthoz, s vödör vízzel leöntötték, vagy a patakhoz vitték, s megfürdették. A locsolás, az ősi termékenységvarázsló és megtisztuló rítusban gyökerezik. A víz tisztító ereje a keresztséghez kapcsolódik. A mondai magyarázat szerint Jézus sírját őrző katonák vízzel öntötték le a feltámadást felfedező, ujjongó asszonyokat, így akarták elhallgattatni őket. A locsolás ma is elterjedt szokás, kissé szelídebb formában, hiszen gyakran csak kölnivízzel locsolnak a fiúk, férfiak. A húsvéti népszokások sorát egy fehérvasárnapos szokás zárja. A lányok komatálát készítenek, elküldik egymásnak. A kosárba, tálra húsvéti tojás, kalács, ital kerül. Ezzel a lányok örök barátságot kötnek, s ettől kezdve komának szólítják és magázzák egymást egész életükben.

Február havi gyülekezeti események

Február 6: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Bordás Piroska és Zoltán

Február 13: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Besze Edith és Ferenc, segített lányuk Stephanie.

Február 20: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Magyary Ilona, férje Magyary András születésnapja alkalmából. A süteményt adományozta Gabris Ágnes.

Február 26: A farsangi disznótoros vacsora készítette és adományozta Vörös Máté és Ilona. Segített Kozák Imre. A toros káposztát készítette Fövenyessy Katalin. Segített Kollányi Mária. A tortát készítette Fejér Anna. A pogácsát készítették Megyesi Gizella, Kozák Piroska, Magyary Ilona, Vörös Ilona. A terem feldíszítését és az asztalok megerterítését elvégezte Magyary Ilona

Február 27: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Kádas Klára. Segített Kádas Jutka.

Február havi adományok

Emese Bihari, Isten dicsőségére.....	\$ 20.00
Bill & Ilona Varga, Isten dicsőségére.....	\$ 25.00
Leslie T. Andre, Isten dicsőségére.....	\$ 10.00
John & Elizabeth Racz, Isten dicsőségére.....	\$ 25.00
Andrew K. Magyary, Isten dicsőségére.....	\$ 15.00
Margaret Gombos, Isten dicsőségére.....	\$ 20.00
Gizella T. Megyesi, Isten dicsőségére.....	\$ 20.00
Elvira M. Orly, Isten dicsőségére.....	\$ 50.00
Margaret Gombos, Isten dicsőségére.....	\$ 15.00
Andrew K. Magyary, Isten dicsőségére.....	\$ 15.00
John & Elizabeth Racz, Isten dicsőségére.....	\$ 25.00
Dr. Jan Laszlo, Isten dicsőségére.....	\$ 20.00
Gisella E Viragh, Isten dicsőségére.....	\$ 50.00
Joseph & Julia Jakaby, Isten dicsőségére.....	\$ 25.00
John & Elizabeth Racz, Isten dicsőségére.....	\$ 25.00
Gizella T. Megyesi, Isten dicsőségére.....	\$ 20.00
Zoltan & Piroska Bordas, Isten dicsőségére.....	\$ 5.00
Francis & Natalie Johannes, Saary Edith emlékére.....	\$ 100.00
Maria Fulop, Saary Edith emlékére.....	\$ 50.00
Andrew K. Magyary, Saary Edith emlékére.....	\$ 50.00
Elvira M. Orly, Saary Edith emlékére.....	\$ 50.00
Charles & Veronica Radnoty, Saary Edith emlékére.....	\$ 50.00
Istvan & Afice Kadar, Saary Edith emlékére.....	\$ 40.00
Erika Hunyady, Saary Edith emlékére.....	\$ 30.00
Emery & Priscilla Kozak, Saary Edith emlékére.....	\$ 30.00
Margot Szilas-Szabo, Saary Edith emlékére.....	\$ 35.00
Tamas & Eva Csoboth, Saary Edith emlékére.....	\$ 25.00
Julianna Marki, Saary Edith emlékére.....	\$ 20.00
N.G. Mayer, Saary Edith emlékére.....	\$ 30.00
Gabriella Nagy, Saary Edith emlékére.....	\$ 50.00
Dr. Sigmund & Gabrielle Csicsery, Saary Edith emlékére.....	\$ 50.00
Gizella T. Megyesi, Isten dicsőségére.....	\$ 10.00
Leslie T. Andre, Isten dicsőségére.....	\$ 10.00
Jutka Kadas, Isten dicsőségére.....	\$ 10.00
Terry Owen & Charlotte Balassa, Isten dicsőségére.....	\$ 25.00
Joseph & Teodora Prasek, Saary Edith emlékére.....	\$ 100.00
Laszlo & Maria Bakonyvari, Saary Edith emlékére.....	\$ 100.00
Andrew & Eva Pallfy, Saary Edith emlékére.....	\$ 50.00
Gaston & Elena Somoshegyi, Saary Edith emlékére.....	\$ 50.00
Laszlo & Edith Dittert, Saary Edith emlékére.....	\$ 100.00

A Presbitérium nagy szeretettel köszön minden adományt és segítséget. Az Úr Isten gazdag áldása legyen az adakozó testvéreinkkel!

Gyülekezetünk betegeiért imádkoztunk. Kértük az Úristen kegyelmét életükre, hozza vissza beteg testvéreinket minél hamarabb köreinkbe. Betegek a következő személyek voltak: Miroshichenko Ágnes, Madarász Pál, Kertész Olga, Gombos Margit, Fejér Sándor, Megyesi Gizella, Kisiday Valéria.

Gyászjelentés

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy Saary Edith életének 73-ik életévében visszaadta lelkét Teremtő Urának. Utolsó útjára február. 18-án kísértük. Az Úristen adjon elhunyt testvérünknek csendes nyugalmat, családtagjai számára pedig erőt gyászuk elhordozására.

Hirdetések

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy március 20-án, vasárnap de. 11:00 órai kezdettel, a virágvasárnapi ünnepi istentisztelet keretében, kiszolgáljuk az úri szent vacsorát.

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy a nagypénteki istentiszteletet március 25-en, pénteken du.5:00 órától tartjuk.

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy március 27-én, vasárnap de. 11:00 órától, a húsvéti ünnepi istentisztelet keretében, úrvacsoraosztásra kerül sor. Az istentisztelet után szeretetvendégséget tartunk templomunk ebédlőjében. Kérjük nőtestvéreinket, hogy élelmiszer adományaikkal járuljanak hozzá a szeretetvendégség jó lefolyásához.

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy március 23-án, szerdán, este 7:00 órától bibliaórát tartunk egyházunknál. Mindenkit szeretettel várunk!

Istentől megáldott boldog húsvéti ünnepet kívánunk Gyülekezetünk tagjainak, támogatóinknak és minden öböl-környéki magyarnak!

A San Francisco és Környéke Magyar Református Egyház lelkesze és presbitériuma